

[Úvodní Stránka](#) > [Rodinné Věci a Dědictví](#) > Únosy dětí spáchané jedním z rodičů

Únosy dětí spáchané jedním z rodičů

Jste mezinárodní pár s dětmi a rozcházíte se? Možná se chcete vrátit do své země původu a vzít své dítě se sebou. Pokud to však učiníte bez souhlasu druhého rodiče nebo soudu, můžete porušit zákon.

Na této stránce se dozvíte, co je legální a co dělat, pokud druhý rodič vaše dítě unese.

Pokud bylo dítě protiprávně přemístěno do jiného členského státu, než je členský stát, ve kterém mělo dítě obvyklé bydliště před únosem, nebo je protiprávně zadržováno v jiném členském státě, použije se [Haagská úmluva z roku 1980](#) ve spojení s kapitolami III a IV [nařízení Brusel IIb](#).

Jak pomáhají předpisy EU předcházet únosům dětí?

Soud v zemi, kde mělo dítě obvyklé bydliště před únosem, zůstane věcně příslušných pro otázky týkající se rodičovské odpovědnosti, jako je právo péče o dítě a právo na styk s dítětem, dokud nebude případ únosu vyřešen. Toto opatření má odradit od únosu rodiče, kteří doufají, že by se ve své zemi dočkali příznivějšího rozsudku.

Jak může rodič získat své unesené dítě zpět?

Ve všech členských státech EU existují [ústřední orgány](#), které rodičům, jejichž dítě se stalo obětí přeshraničního únosu, pomáhají. Je možné zahájit postup pro navrácení dítěte. V takovém případě musí soud o věci rozhodnout do šesti týdnů od okamžiku, kdy se věc dostane k soudu. Soud by měl poskytnout dítěti, které je schopno utvořit si vlastní názor, příležitost k tomu, aby bylo vyslechnuto v průběhu řízení.

Může soud v zemi, do níž bylo dítě uneseno, návrat dítěte zamítnout?

Soud v zemi, do níž bylo dítě uneseno, může proti navrácení dítěte vznést námitku pouze jestliže:

- nedošlo k protiprávnímu přemístění nebo zadržení (článek 3 [Haagské úmluvy z roku 1980](#));
- v době přemístění nebo zadržení nebylo toto právo péče o dítě skutečně vykonáváno opuštěným rodičem (čl. 13 odst. 1 písm. a) [Haagské úmluvy z roku 1980](#));
- existuje vážné nebezpečí, že návrat by dítě vystavil fyzické nebo duševní újmě (čl. 13 odst. 1 písm. b) [Haagské úmluvy z roku 1980](#)). Návratu však nelze zabránit, pokud byla přijata dostatečná opatření na ochranu dítěte. Shledá-li soud, že by k návratu dítěte dojít nemělo, musí se obrátit na soud v zemi, z níž bylo dítě uneseno (čl. 27 odst. 3 [nařízení Brusel IIb](#)).
- dítě nesouhlasí s návratem (čl. 13 odst. 2 [Haagské úmluvy z roku 1980](#));
- návrat by nebyl povolen podle základních zásad dožadovaného státu o ochraně lidských práv a základních svobod (článek 20 [Haagské úmluvy z roku 1980](#)).

Soud země, z níž bylo dítě uneseno, poté přijme konečné rozhodnutí s přihlédnutím k důkazům a argumentům soudu druhé země. Soud musí rovněž vyslechnout dítě a oba rodiče.

Je rozhodnutí soudu automaticky vykonatelné?

Konečné rozhodnutí soudu v zemi původu je automaticky uznáno a je vykonatelné v jiné zemi EU, aniž by bylo třeba prohlášení vykonatelnosti (zrušení doložky vykonatelnosti), pokud soudce vystavil příslušné osvědčení podle [nařízení Brusel IIb](#).

Praktická příručka k uplatňování nařízení Brusel IIb je k dispozici pod tímto odkazem: [publikace ESS](#)

Související odkazy:

- [Ústřední orgány ve Vaší zemi EU](#)
- [Příručka osvědčených postupů \(242.34 KB - PDF\) EN](#) – obsahuje informace o vnitrostátních správních a soudních řízeních týkajících se postupu navrácení dítěte.
- [Přečtěte si leták](#)

■ Poslední aktualizace: 16/06/2026

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.